

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/132/2017
Identifikačné číslo spisu: 7816200451
Dátum vydania rozhodnutia: 29.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Danica Kočičková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7816200451.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 18, IČO: 31 575 951, proti žalovaným: 1/ E. O., bývajúcí v H. a 2/ D. O., bývajúca v H., o zaplatenie 1 769,73 € s prísl., vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp.zn. 10C/17/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 23. mája 2017, sp.zn. 6Co/338/2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 23. mája 2017 sp.zn. 6Co/338/2016
z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 26. augusta 2016, č.k. 10C/17/2016-50 konanie v časti o zaplatenie sumy 202,50 € (na základe čiastočného späťvzatia žaloby) zastavil, ďalej uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť „spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 662,45 € (istina), sumu 3,28 € (vyčíslený úrok z omeškania) a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 864, 95 € od 24. novembra 2015 do 22. apríla 2016, zo sumy 767,45 € od 23. apríla 2016 do 19. mája 2016, zo sumy 669,95 € od 20. mája 2016 do 22. júna 2016 a zo sumy 662,45 € od 23. júna 2016 do zaplatenia v mesačných splátkach po 100 € počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom nadobudne rozsudok právoplatnosť, vždy do posledného dňa tohto ktorého mesiaca pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením ktorejkoľvek splátky“; vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že „žiadnej zo strán nepriznáva právo na trovy konania“. V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že Úverovú zmluvu č. XXXXX zo dňa 19. júla 2013 (ďalej len „úverová zmluva“ alebo „zmluva o spotrebiteľskom úvere“ alebo „predmetná zmluva“) posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú. Zistil, že v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) v znení účinnom k 9. júnu 2013, (t.j. k dátumu uzavretia zmluvy), predmetná zmluva neobsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom, konkrétne výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom budú splátky priradované k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V úverovej zmluve je identifikovaná mesačná splátka sumou 88,47 € a je tam tiež uvedený počet splátok 48 s termínom

splatnosti mesačnej splátky vždy k 20. dňu v mesiaci, avšak z uvedeného nevyplýva, aká je výška splátok istiny, úrokov a poplatkov, pretože žalobca do úverovej zmluvy uviedol iba celú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jej jednotlivé zložky. Vychádzajúc z uvedeného dospel okresný súd k záveru, že žalobkyňa má v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. nárok len na vrátenie poskytnutej sumy úveru, preto uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť jej spoločne a nerozdielne sumu 662,45 € zodpovedajúcu rozdielu medzi sumou poskytnutého úveru a „doposiaľ“ (t.j. v čase rozhodovania okresného súdu) uhradenou sumou spolu s úrokom z omeškania špecifikovaným vo výroku rozsudku; v časti o zaplatenie sumy 202,50 € konanie na základe čiastočného späťvzatia žaloby zastavil a vo zvyšnej časti uplatneného nároku žalobu zamietol. Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa (do výroku, ktorým okresný súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a do súvisiaceho výroku o trovách konania) žalobca odvolal.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 23. mája 2017 sp.zn. 6Co/338/2016 rozsudok okresného súdu vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) potvrdil. V odôvodnení rozsudku uviedol, že súd prvej inštancie správne posúdil zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanými ako vzťah spotrebiteľský a úverovú zmluvu, na základe ktorej tento vzťah vznikol, ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, uzatvorenú v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k správne záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ vyššie citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože neobsahuje údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a poplatkov, v dôsledku čoho je potrebné úver na jej základe poskytnutý považovať v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že úverová zmluva obsahuje iba údaj o celkovej výške anuitnej splátky v sume 88,47 €, z ktorého (údaju) však nie je možné zistiť, aká je výška splátok istiny, v akom rozsahu je v splátke zahrnutý úrok a v akom rozsahu sú v tejto splátke zahrnuté poplatky. Členenie splátky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona nie je zahrnuté v samotnom texte zmluvy, ani vo Všeobecných obchodných podmienkach Prima banky Slovensko, a.s., ktoré podľa tvrdenia žalobkyne mali tvoriť neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Z vyššie uvedených dôvodov vyhodnotil odvolací súd záver súdu prvej inštancie o tom, že úver poskytnutý žalobkyňou žalovaným 1/ a 2/ je bezúročný a bez poplatkov ako vecne správny a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej v texte aj „dovolaiteľka“) dovolanie. Prípustnosť dovolania odôvodnila poukazom na § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. tým, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., konkrétne počet a termíny splátok istiny a úrokov, pretože „tieto sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky, pričom banka kedykoľvek počas doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytne spotrebiteľovi výpis účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, lehoty a podmienky ich úhrady, vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru“. Zdôraznila, že anuita a anuitné splácanie je definované ako pravidelné (periodické) plynutie pevne stanovených platieb počas určitej špecifikovanej doby. Anuitná splátka, ktorá je počas celej doby splácania úveru rovnaká, sa skladá zo splátky istiny a splátky úroku, pričom sa počas doby splácania úveru plynule mení pomer istiny a úroku. Výška, počet a termíny splátok, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejme už v čase uzavretia zmluvy, sú uvedené v samotnom texte zmluvy. Ostatné poplatky a ich výška sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), a tým aj súčasťou zmluvy. V uvedenej súvislosti žalobkyňa v dovolaní uviedla, že v prospech tejto jej argumentácie svedčí aj rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej, z ktorého vyplýva, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. nemusia byť nevyhnutne uvedené v samotnom texte zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v Obchodných podmienkach alebo v Sadzobníku, ktoré tvoria

neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Na základe uvedených skutočností žalobkyňa v dovolaní navrhla, aby dovolací súd rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/338/2016 z 23. mája 2017 rovnako ako rozsudok Okresného súdu v Rožňave č.k. 10C/17/2016-50 zo dňa 26. augusta 2016 vo výroku, ktorým okresný súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, zrušil a žalobkyni priznal náhradu trov dovolacieho konania.

4. Žalovaní 1/ a 2/ sa k obsahu dovolania žalobkyne písomne nevyjadrili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 ods. 1 C.s.p.) na to oprávnenou osobou (§ 424 C.s.p.), zastúpenou v súlade s § 429 ods. 2 C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je dôvodné.

6. Podľa § 419 C.s.p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa § 421 ods. 1 C.s.p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Podľa § 432 ods. 1, 2 C.s.p. dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

9. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým je možné napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu pri splnení zákonom stanovených predpokladov a podmienok. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania je podstatné správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone (§ 431 až § 435 C.s.p.), a to v nadväznosti na konkrétne, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, nemožno dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní.

10. V predmetnej veci vyvodila dovolateľka prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., pričom uviedla, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Touto otázkou je podľa obsahu dovolania otázka, či zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí vyplývať splatnosť a výška jednotlivých častí splátok úveru - istiny, úrokov a poplatkov, pokiaľ nemajú byť splatné jednorazovo.

11. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 C.s.p., (a to z hľadiska všetkých troch procesných situácií upravených v uvedenom ustanovení pod písmenom a/ až c/) rozhoduje dovolací súd, preto posudzoval, tak ako je nižšie uvedené, prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.

11.1 Ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu vyjadrujú predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a z hľadiska vecného na ne nadviazali (3 Cdo 6/2017, 6 Cdo 21/2017).

12. Dovolateľka v dovolaní argumentovala tým, že rozsudok odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v otázke aplikácie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona (v znením účinnom v čase uzatvorenia predmetnej

úverovej zmluvy), pretože odvolací súd sa stotožnil s nesprávnym právnym záverom súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti (a v súvisiacom výroku o trovách konania) ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

13. Otázkou interpretácie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s ustanovením § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona riešil už najvyšší súd v rozhodnutí sp.zn. 3Cdo 146/2017 z 22. februára 2018, sp.zn. 3 Cdo 56/2018 zo 17. apríla 2018 a sp.zn. 4 Cdo 211/2017 z 23. apríla 2018. Z obsahu odôvodnenia uvedených rozhodnutí najvyššieho súdu vyplýva, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné interpretovať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí nevyhnutne obsahovať číselné vyjadrenie každej jednotlivéj zložky anuitnej splátky (t.j. istiny, úrokov a iných poplatkov). Takáto interpretácia uvedeného ustanovenia dovolacím súdom zodpovedá, tak ako je nižšie uvedené, účelu Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“), právnym záverom uvedeným v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej z 9. novembra 2016 (ďalej aj „rozsudok ESD“ alebo „Rozsudok“) a tiež účelu samotného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy (ďalej len „§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.“). Pokiaľ teda ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné toto ustanovenie eurokonformne vykladať tak, že sa tým veriteľovi neustanovuje povinnosť uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere vyššie uvedené zákonom vyžadované údaje vo vzťahu ku každej jednotlivéj zložke anuitnej splátky, ale len vo vzťahu k anuitnej splátke ako celku.

14. V súvislosti s eurokonformným výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., vyplývajúcim z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej z 9. novembra 2016, poukazuje dovolací súd na čl. 2 ods. 2 C.s.p., v zmysle ktorého je potrebné za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu považovať aj rozhodovaciu prax ďalších najvyšších súdnych autorít, a to Ústavného súdu Slovenskej republiky, Európskeho súdu pre ľudské práva s Súdneho dvora Európskej únie tak, ako to napokon vyplýva aj z vymedzenia pojmu ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu v rozhodnutí najvyššieho súdu sp.zn. 6Cdo 29/2017 z 24. januára 2018, ktoré bolo na zasadnutí občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu dňa 9. októbra 2018 prijaté na uverejnenie v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR.

15. Z obsahu odôvodnenia rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9. novembra 2016 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej tiež vyplýva, že článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok(bod 50 Rozsudku).

16. Podľa článku 10 ods. 2 písm. i/ Smernice a článku 10 ods. 3 Smernice, veriteľ je povinný iba na žiadosť spotrebiteľa kedykoľvek a bezplatne počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku); pričom Smernica nestanovuje povinnosť veriteľa zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky.

16.1. Pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 Rozsudku).

16.2. Článok 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 Rozsudku).

17. Právny poriadok Slovenskej republiky považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon,

ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

19. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/ , r/ a y/.

20. V úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa uvádza, že predložený návrh zákona „je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva“. V závere všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa konštatuje, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

21. V dôvodovej správe k § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sa zdôrazňuje zásadný význam ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má mať dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

22. Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozíčných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada eurokonformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť.

23. Súdny dvor Európskej únie v rozsudku C-42/15 z 9. novembra 2016 konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky vyskytujú (resp. vyskytovali) pochybnosti o tom, či textu „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“ (článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice) obsahovo zodpovedá text „zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Ako už bolo vyššie uvedené, úmyslom zákonodarcu, (ktorý je vyjadrený aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z.), bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. To je skutočnosť,

na ktorú by mal vziať vnútroštátny súd pri aplikácii ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. vždy prihliadať.

24. Eurokonformným výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. dospel dovolací súd k záveru, že citované ustanovenie neukladá veriteľom povinnosť, aby v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok úveru po častiach (istina, úrok a poplatky). Pokiaľ je teda v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvedené „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné uvedené ustanovenie vykladať tak, že len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa.

25. Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že zákonom č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ (v znení účinnom do 31. marca 2015 písm. k/) zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „výšku, počet, frekvenciu splátok“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie jednotlivých častí splátky zo znenia uvedeného ustanovenia bolo nevyhnuté práve so zreteľom na závery vyjadrené v Rozsudku, čo len potvrdzuje správnosť vyššie uvedených záverov dovolacieho súdu, týkajúcich sa výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.

26. Zo spisu dovolací súd zistil, že v Úverovej zmluve č. 62823 zo dňa 19. júla 2013, konkrétne v tabuľke zaradenej do bodu 1.2. zmluvy je uvedená výška úveru (3 000 €), druh a účel úveru, typ a výška úrokovej sadzby (fixná do splatnosti, 17,9 % p. a.), výška poplatku za poskytnutie úveru (0,00 €), za správu úverového účtu (0,00 €/mesačne) a za poistenie schopnosti splácať úver (0,00 €/mesačne), výška anuitnej splátky (88,47 €), termín splatnosti prvej anuitnej splátky (20. augusta 2013), počet anuitných splátok (48), periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky (mesačne, vždy v 20. deň kalendárneho mesiaca), splatnosť úveru (20. júla 2017), výška RPMN (19,75 %), priemerná RPMN ku dňu podpisu úverovej zmluvy (20,44 %), ako aj celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť, t.j. súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom (4 246,56 €). Zo záverečných ustanovení zmluvy (bod 5.2.) ďalej vyplýva oprávnenie „klienta“ odstúpiť od tejto zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzatvorenia.

27. Vyššie uvedené základné pojmy zmluvy o spotrebiteľskom úvere vymedzuje článok I. Obchodných podmienok pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s., fotokópia ktorých je v spise založená na č.l. 12 (ďalej len „OP“), ktoré tvoria súčasť zmluvy (podľa bodov 29 a 30 Rozsudku, zmluva o úvere nemusí byť uzatvorená „v jedinom dokumente“).

28. V danom prípade nebolo sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky zákonom vyžadované všeobecné náležitosti podľa Občianskeho zákonníka. Sporným nebolo ani to, že je v nej tiež uvedená celková výška úveru, výšku mesačnej anuitnej splátky úveru, počet splátok a termín splatnosti anuitnej splátky úveru a dátum konečnej splatnosti úveru. V uvedenej súvislosti dovolací súd uvádza, že anuitná splátka je rovnomerná splátka úveru zahŕňajúca splácanie príslušnej časti istiny, úroku a poplatkov mesačne, vždy v termíne splatnosti uvedenom v zmluve. Splácanie anuitným spôsobom (formou konštantnej anuity) znamená, že úver je splácaný v pravidelných mesačných splátkach. Výška každej splátky úveru je rovnaká (s výnimkou poslednej splátky). Poslednou splátkou úveru sa splatí zostatok úveru aj so zvyšným príslušenstvom. Anuitnou splátkou sa teda v danom prípade rozumie splátka, ktorá má rovnakú (nemennú) výšku počas celej doby platnosti úveru; v závislosti od splácania (priebihu amortizácie) úveru sa však mení vnútorná skladba anuitnej splátky (klesá v nej podiel úrokov a zvyšuje sa podiel istiny).

29. Pokiaľ ide o posúdenie správnosti záveru odvolacieho súdu, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny a úrokov (tzv. iné poplatky neboli v zmluve dohodnuté), a preto je potrebné úver na jej základe poskytnutý považovať za úver bezúročný a

bez poplatkov, tak je potrebné uviesť, že eurokonformný výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo to, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, aká na úrok za poskytnutie úveru a aká na iné platby (poplatky). V uvedenej súvislosti dovolací súd uvádza, že aj podľa záverov uvedených v predmetnom rozsudku ESD, zmluva o úvere uzatvorená na dobu určitú, stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny (viď bod 53 Rozsudku). Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku).

30. Vzhľadom na opodstatnenosť námietky dovolateľky, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení v takej otázke (splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcej z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.), ktorá je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z.), najvyšší súd ako súd dovolací dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je nielen prípustné (§ 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.), ale aj dôvodné.

31. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu podľa § 449 ods. 1 C.s.p. zrušil a podľa § 450 C.s.p. vrátil vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, aby viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 C.s.p.) opätovne vo veci rozhodol s tým, že v novom rozhodnutí o veci rozhodne podľa ustanovenia § 453 ods. 3 C.s.p. aj o trovách dovolacieho konania.

32. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.